

Euro i comerç exterior

La Cambra de Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona, amb el suport de l'Institut d'Estudis Financers ha reunit representants d'empreses exportadores i del sector financer en una jornada de treball sobre la moneda única. L'objectiu: aclarir els dubtes que planteja l'euro. Aquestes són les principals conclusions.

El passat mes d'octubre la Cambra de Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona, amb el suport tècnic de l'Institut d'Estudis Financers, va reunir en una sessió restringida dos sectors amb enfocaments diferents pel que fa a l'adaptació de la moneda única. Per una banda hi van assistir alts representants del sector financer i per l'altra empreses amb una intensa activitat exportadora. Entre els primers, hi van ser presents el Banc Central Hispano, la Caixa de Catalunya, la Caixa de Terrassa i "La Caixa", i pel sector empresarial hi van assistir: Sempere, SA, AMP Espanola, Indústries Metàliques Castelló, SA, Henkel Ibérica, Velcro Europa, SA, Nissan Motor Ibérica,

Braun Espanola. També hi va acudir una representació del COPCA.

Es tractava de posar en comú les inquietuds, els problemes, i els possibles suggeriments per plantejar a l'administració davant l'arribada cada dia més imminent de l'euro i ara ja amb la seguretat que l'estat espanyol hi entrarà de bon principi.

Una reflexió enriquidora. El contacte entre aquests dos sectors ben definits ha ajudat a determinar els efectes, possibilitats i reptes que l'empresa tindrà en relació amb la introducció de la moneda única. S'ha pogut igualment contrastar els efectes directes que patirà un sector com el financer amb un altre com és el de l'exportació en el qual la introducció de l'euro serà tam-

bé decisiva i conèixer d'aquesta manera les perspectives amb què tots dos es plantegen un futur amb euros.

Aquest recull d'opinions i reflexions ha estat de gran utilitat per formular les preguntes clau que tot el món econòmic i empresarial es planteja en aquests moments: Què s'ha de fer davant el procés de la unió econòmica i monetària?, com s'ha de fer?, quin cost tindrà? Les qüestions no han quedat sense resposta i després d'una jornada de debats les diferents aportacions han permès arribar a algunes conclusions importants.

Reformes estructurals. En primer lloc, i pel que fa als aspectes generals del procés d'unió econòmica i monetària, tant el sector financer com l'expor-

tador creuen necessari impulsar reformes estructurals per mantenir la competitivitat del país. Aquestes reformes s'haurien de concretar en una millora de les infraestructures —que és considerat com un punt feble en l'actualitat. També s'hauria de dur a terme una liberalització dels serveis. De fet, aquest procés que ja ha començat, però encara no s'hi ha aprofundit prou, continua generant uns costos més elevats per a les empreses espanyoles que per a les d'altres països. Per tant, incideix negativament en la competitivitat de les primeres —en tenim exemples en el preu de l'energia i de la telefonia. La liberalització també hauria d'arribar al mercat laboral en termes de flexibilització alhora que s'hauria de produir una certa harmonització dels aspectes fiscals. Es va posar èmfasi també en la necessitat d'un canvi cultural en el si de les empreses espanyoles, que haurien d'assolir una plena consciència de la competitivitat en tots els àmbits.

Ambdós sectors han expressat el seu acord en la idea que l'estat espanyol, tot i la seva tradició de desequilibris macroeconòmics, entra, amb l'Euro, en un entorn de més estabilitat en tipus, interès, dèficit, etc.

Estratègia exportadora. Pel que fa a l'estratègia exportadora, es conclou que el fet de disposar d'una moneda més forta i estable, com serà l'Euro, donarà avantatges als exportadors espanyols de cara a la venda fora de l'àrea europea. El contrapunt és que les empreses exportadores ja no disposaran de l'antic instrument de les devaluacions per millorar la seva posició en el mercat. Quan arribi la Unió Econòmica i Monetària tot dependrà de la seva pròpia competitivitat i la del seu país.

En la nova situació les empreses hauran de plantejar-se el seu grau de competitivitat no en relació al mercat domèstic sinó al mercat interior europeu, que haurà esdevingut a tots els efectes un mercat nacional. Aquí es constata que les empreses petites i mitjanes seran les que tindran més dificultats d'adaptació mentre que les grans ja fa més temps que treballen amb aquests criteris. No podem oblidar tampoc la incertesa sobre quin serà el nivell de tipus d'interès i la taxa de canvi. En aquest sentit, l'Institut d'Estudis Financers presenta un informe que situa la taxa de canvi a 166,7

Ei contacte el sector exportador i el financer ha ajudat a determinar les possibilitats i els reptes que cada empresa tindrà en relació amb la moneda única.

ptes./euro i el tipus d'interès a tres mesos en el 4,75%.

Aspectes operatius. Un tercer grup de conclusions d'aquesta trobada entre entitats financeres i exportadors fa referència als aspectes operatius dels programes d'adaptació a l'euro.

En aquest sentit, les empreses exportadores i les entitats financeres coincideixen a assenyalar que, tot i que encara hi ha pocs plans d'adaptació a la moneda única fets, existeix com a mínim una consciència dels canvis que s'han de fer.

Afirmen que els bancs van per endavant i que, encara que ja es troben en disposició d'ajudar les empreses —mercès a la preparació i disponibilitat dels seus empleats— de moment les em-

preses els han plantejat poques consultes o sol·licituds de col·laboració.

Un altre aspecte important és la necessitat de les empreses d'unificar preus i tarifes a nivell europeu. A més, les decisions de les grans multinacionals incidiran en els canvis operatius de les empreses europees respecte al moment de l'adopció de la moneda única. Cal també donar una total flexibilitat de treballar amb euros o pessetes en el període transitori, especialment en les operacions amb clients petits i mitjans.

Empreses i entitats financeres tenen el convenciment que les administracions, cambres, associacions, etc. s'han d'implicar més en el procés d'unió monetària. Reconeixen, però, que l'adaptació ha de ser finalment individual, de cada empresa, ja que cadascuna necessita la seva pròpia estratègia.

Per acabar, en el terreny operatiu, ambdós sectors confien que el procés d'adaptació serà més planer quan les administracions aclareixin com prepararan el terreny per a la introducció de la moneda única i a quin ritme. En aquest sentit consideren més important l'adaptació estratègica.

Albert Punsola

Cambra Oficial de Comerç Indústria i Navegació de Barcelona